

SETMANARI CASTELLARENC

ANY I :: NUM. 9
28 d'abril de 1933

Redacció i Administració:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La Renaixença

Durant aquestes últimes setmanes han tingut lloc els actes commemoratius del Centenari de la Renaixença de Catalunya. Es un fet massa gran, massa trascendental, perquè nosaltres ens resignem al silenci; i al parlar-ne voldríem copsar tota la seva significació, per tal de recollir-ne el fruit.

L'any 1833, ara fa cent anys, en plena decadència catalana, a la vila de Madrid va eixir d'un ex-patriat que enyorava la seva terra, un clam elegíac, un cant d'enamorat que recollia tot aquell sentiment en la «Oda a la Pàtria». Aquest català il·lustre era el barceloní Bonaventura Carles Aribau. I des de llavors comença el punt de partida del nostre renaixement literari i polític, cosa no gens estranya ja, que van ésser aquells versos plens de vibració, que encara avui se'ns fa encomanadissa i ens commou, els que varen despertar l'instint patriòtic dels nostres homes i del nostre poble. La nostra decadència congriada pel seguit de trepitjaments, d'imposicions per tal d'aniquilar les nostres coses, no va mostrar-se per la desaparició de la forta personalitat catalana, ni per la minva dels seus atributs distintius de la nacionalitat, perquè era massa gran el nostre passat per ensorrar-se; l'opressió i les imposicions sols ompliren d'amargues decepcions el cor del nostre poble entregant-lo a un pesimismo, a una somnolència morbosa, fins que va néixer en el cor del poeta Aribau el pensament patriòtic i polític, que va ésser el crit de resurrecció que s'estengué a tots els poetes, escriptors i artistes, en el cor dels quals féu viu ressò. Aquests foren els precursors de la Catalunya d'avui i aquell mateix pensament viu en nosaltres per a preparar la de demà.

Nosaltres, gent de poble, que vivim en certa manera allunyats de les grans inquietuds que s'experimenten en els cercles superiors, en la vida ciutadana i que per tant més tardament ens ha arribat el moviment impulsat pel catalanisme, podem comprendre més fàcilment i recordar aquella decadència de sentiments patriòtics—no gaire llunyans són els temps ne—què hom tenia per més fi l'ús del castellà i hom s'esforçava a introduir castellanismes ridículs en el nostre idioma—i per això més fàcilment també, podem abastar la significació de l'Oda a la Pàtria com a descolladora de l'ànima catalana. L'obra purament literario-patriòtica començada per l'Aribau i secundada pels Rubió i Ors, Marian Aguiló, Milà i Fontanals fins a En Verdaguer i En Guimerà, va cristal·litzar en el camp de la política amb homes com En Valenti Almirall i En Prat de la Riba.

Homenetgem als homes impulsadors de la Renaixença que han fet possible la florida d'aquella Catalunya rediviva en l'actual Catalunya autònoma, que ens han donat la fe en el nostre esdevenidor més floreixent encara.

VIDA MUNICIPAL

SESSIÓ

Dia 19 d'Abril. Oberta la sessió pel Sr. Alcalde President Antoni Tort, el Sr. Secretari procedeix a donar lectura de l'acta de la darrera sessió que es aprova da.

Es dona compte de les disposicions i correspondència oficial rebudes i publicades en el B. O. de la Generalitat i Gazeta de Madrid, entre les quals figura el Decret del Ministeri de Justicia, del dia 8 del mes que som, aprovant el Reglament per a l'aplicació de la Llei de 30 de Gener de 1932 referent a la secularització de cementiris. Després de fer ús de la paraula els regidors Srs. Roca i Arderius, de la Comissió municipal de Cementiris, fent observar l'importància que té l'aprovació de

l'al·ludit Reglament; especialment en el que fa referència al caràcter dels enterraments i al llibre registre que deurà dur-se en els Jutjats municipals, l'Ajuntament acorda el compliment de ço disposat i fer públic, pels mitjans de costum l'obligació que tenen tots els ciutadans d'inscriure's en el Registre esmentat, per tal de manifestar quin caràcter desitgen que tingui l'enterrament del seu cadàver.

A continuació són aprovades les relacions de bestiar sacrificat a l'escorxador públic que ascendeix a 446' 58 Ptes. la de bens i a 709' 68 Ptes. la de popcs.

S'aproven, també, les relacions de de jornals de la setmana, que importen: Obres claveguera Carretera de Sentmanat; 469' = Ptes. Jornals prestats per serveis de vigilància i semblants per empleats municipals; 147' = Ptes.

Es concedeix permís, estudiats els informes de la Comissió de Foment, a Domènec Vila, Joan Casé, Jaume Patau, Joan Ribas, Josep Farell, Pere Vila, Dionís López i Ramona Rovira, per a construir la voravia.

Queda sobre la taula una instància dels hereus de Francesc Batista Garriga referent a una sol·licitud d'obres a realitzar en la casa de la seva propietat, del carrer del Pont. S'autoritza a Josep Torras Vergés per a desguasar a la claveguera.

Vist l'informe favorable de l'Inspector municipal de Sanitat, s'acorda concedir permís als col·licitants Joan Castellet Joan Brossa, i Antoni Valls, que demanen per construir una casa cadascú, en uns casals de llur Propietat.

Queden aprovats diverses factures presentades.

S'acorda adquirir a la casa «Guillermo Trúniger» S. A. pel preu de 1375 Ptes. una màquina d'escriure per a les oficines de l'Ajuntament, que reemplaci una de les existents actualment que es trova inservible per la qual, la casa proveïdora es compromet a abonar 400 Ptes.

Després de la peritació tècnica feta sobre el preu total de cost dels rètols indicadors dels noms dels carrers, fou aprovada la factura de Florenci Moix, rebaixant-se del total de 1595' 1 Ptes. a què ascendeix, la quantitat de 129 Ptes. o sia, a raó d'una pesseta per rètol.

Foren aprovats els Apèndixs a l'Amillament pel proper exercici 1934.

La presidència va donar compte del resultat de la reunió celebrada pels propietaris de terrenys termenejants amb el carrer projectat «Via transversal» el dia 23 dels coerents, en la qual varen acordar, entre altres coses d'interès particular seu, fer cessió franca a l'Ajuntament del terreny necessari per a l'obertura de l'esmentada via i la Corporació acorda acceptar el desinteressat oferiment i donar-los-hi les gràcies per tant lloable gest.

Es dona per acabada la sessió a les 11' 30.

SERVEIS D'INSPECCIO SANITARIA D'ALIMENTS

Llet de vaca: Josep Jordà, 33 graus; Pere Rifer, 31; Lluís Sans, 31; Ramon Prat, 31; Francesc Torras, 31; Joan Casajoana, 30; Benet Juliana, 30; Eulàlia Rodés, 30; Joan Bruguera, 28; Esteve Valls, 30.

Espectacles

Esports

FUTBOL

A MOLLET

CASTELLAR—0—

MOLLET—2—

Diumenge, a Mollet, gràcies a la des-sencertadíssima actuació de l'àrbitre, ha-guérem de presenciar l'espectacle més re-provable, més repugnant que hom pugui veure en un camp d'esport: agressions brutals entre jugadors i públic. Es molt de dordre que la Federació no vetlli perquè no surtin del Col·legi d'Àrbitres Amate-urs, uns alumnes absolutament incapaci-tats que van per aquests mons de Déu sem-brant rancúnies entre poble i poble i són els causants de què hom a voltes arribi a dubtar de si el mot futbol no és sinònim de salvatgeria.

Globalment, l'encontre resultà molt mediocre. Les jugades bones que es realit-zaren es podrien comptar amb els dits si deixéssim de banda les intervencions del nostre tercet defensiu que, dit sigui de passada, tingué una tarda enorme. Es per aquesta raó que ens atrevim a dir que si no hagués estat per les repetides equivocacions de l'àrbitre que acabaren amb la se-va moral, el nostre equip, tot i que la seva actuació fou, en conjunt, inferior a la del seu adversari, no hauria tornat de Mollet sense cap punt. Corrobora el que acabem de dir el fet que mancaven només vint mi-nuts per acabar-se la lluita i el marcador assenyalava un tants a tants molt esperan-çador per al cercle local.

La primera mitja hora de joc fou favo-rable als propietaris del terreny, els quals obligaren a intervenir repetidament la nostra defensa i el nostre porter. Poc a poc, però, els nostres mitjos s'anaren po-sant a to i tot i que la ratlla davantera no acabava d'arribar a entendre's, portaren a cap alguns atacs que feren entrar en joc el porter molletenc. Els quinze minuts da-rriers del primer temps resultaren lleuge-rament favorables al Castellar.

Els començaments de la segona part tingueren les mateixes característiques dels quinze minuts darrers de la primera. Ara avançava el Castellar, ara el Mollet, però les incursions del nostre equip en te-rreny contrari es veien sovint anul·lades per algun faut o fora de joc imaginari. U-na passada, perillósíssima, de Torres a Pa-là, corregué aquesta sort i acabà d'excitar eln ànims dels nostres jugadors. En mig de grans protestes l'àrbitre feu tirar la fal-ta (?) i es produí el primer gol del Mollet. Poc després, es marcà el segon. Una topa-da entre Serra J. i un jugador molletenc donà lloc als incidents que hem apuntat al

començar i encara que després de deu o dotze minuts es tornà a reprendre, la par-tida ja estava virtualment acabada.

L'equip que presentà el Castellar fou el següent: Silvestre, Serra P., Serra J., Montserrat, Torres, Borrell, Torrents, Simó, Palà, Sanmiquel i Vila.

J. B.

Cinema

ATENEU

«El secreto del abogado». Intèrpretes: Olive Brook, Richard Arlen, Charles Ro-gers, Jean Artur i Fray Wray. Marca: Pa-ramount.

Aquest film que presentaven diumen-ge passat a l'Ateneu, sense ésser de grans pretencons és una de les pel·lícules que més ens ha agradat de les projectades en aquest local durant la present temporada. La direcció és impacable, la fotografia, com acostuma la Paramount, es esplèn-dida i la interpretació, la corresponent a la talla dels intèrpretes d'aquest film. Cal destacar però a Clive Brook per la seva sobrietat i elegància, propi d'un gran ac-tor. Si tot això no fós prou farem constar que aquest és un dels films millors sono-ritzats.

En el mateix programa l'empresa pre-sentà al còmic Georges Milton en la pel·lí-cula francesa «El Rei del taxi» que és una comèdia que està força bé d'interpretació per part del protagonista i algun altre que amb ell col·labora, la direcció regular i la fotografia fluixeta.

Sortirem de l'Ateneu completament satisfets d'aquest programa.

EXELCIOR CINEMA

«Semilla», superproducció «Universal amb Jhon Boles, Lois Wilson i Genovie-ve Tobin fou la pel·lícula base del pro-grama del dia 23, en aquest saló. Es un film de categoria. Molt ben presentat, com també ben interpretat, sobre tot per part de Lois Wilson que és una gran ac-triu, i que junt amb el tema que és d'una gran realitat, feu que el públic en sortís molt satisfet. Malgrat tot, no creiem que

"LA CATALANA"

Pesca salada i queviures

ofereix al públic, diàriament, un extens assortit de fruites, verdures i conserves de totes classes.

Valentí Quer

Pot de préssec 1¼ de quilo, 0'50 Ptes.
Pot de mermelada de mig quilo, 1'-pta.

MAJOR, 66

TELEFON, 21

CASA PER VENDRE amb aigua ga-ratg i espaioses habitacions

Alerta propietaris!!

Abans de fer les reformes a les vostres cases, demaneu sempre pressupostos al contractista d'obres

JOAN CASTELLET

CARRER DR. ROBERT - Castellar

el que dirigí aquest film estigués a l'al-tura de l'argument i del talent dels seus intèrpretes.

Amb «Novias Ruborosas» de la «Metro», poguérem altra volta admirar a Joan Crawford, que avui és una de les primeris-simes figures femenines del cinema ame-ricà. Aquesta és una producció moderna amb una presentació acurada i excel·lent fotografia. Treballen al costat de Joan Crawford en aquest film, Anita Page, Do-rothy Sebastian i Robert Montgomery. Fou també una bona pel·lícula, que junt amb «Semilla» feren un programa de qualitat.

S. C.

Remitit

Hem rebut de l'Alcaldia la següent lletra:

Sr. Director de la LA FARGA.—Present. Distingit senyor: Sento veure'm precisat a manifestar-vos que aquest Ajuntament ha vist amb sorpresa la nota publicada en el num. 8 del periòdic de la vostra direc-ció, en la qual es diu que el dia 14 d'Abril foren suspesos actes i festeigs per ésser Divendres Sant.

Això no és exacte, puix que totes les entitats celebraren els seus acostumats espectacles, els quals es vegeren tant con-correguts com sempre i, alguns més, Si una n'hi hagué que no el celebrà, hem de creure que fou per altres causes.

Esperant us serviren rectificar sem-blant inexactitut, us saluda atentament.
—L'Alcalcalde, Antoni Tort.

Castellar del Vallès, abril de 1933

N. de la R.—Certament no es pot afir-mar que es suspengués cap acte. Per tant amb molt de gust substituim la paraula «suspensió» per «no organització d'actes oficials», que és el que es volia exposar.

Per a vestits de
PRIMERA COMUNIÓ
en tots els models
visiteu la

Sastreria OLIVERAS

TRIBUNA LLIURE

La Festa del Treball

S'acosta l'u de Maig, la festa del Treball. Aquesta diada és una innovació en el calendari castellarenc i jo crec que cal dir el seu significat, tota vegada que la celebrem.

La Festa del Treball jo la concebeixo com un dia destinat a descansar per honorar, precisament, la tasca que dia darrera l'altre ens dona el pa i la joia d'una llar satisfeta. I no puc de cap manera imaginar-me-la com una diada expressiva de tots els odis de classe, el dia preparatiu per una lluita que ha de començar de nou, el dia que és lícit el desenfrà de la verbole- ra revolucionària del proletariat energu- men. Jo l'entenc com un dia de treva, no de la lluita de classes, sinó de la lluita de la vida plàcida i tranquil·la; l'entenc com el dia guanyat pel proletariat de seny que amb el seu esforç enriqueix la nostra terra i l'entenc com un dia guanyat pel patró considerat i no explotador, perquè per l'altre és un dia perdut i ben perdut.

Tots els que d'una manera o altra esmercem les nostres forces en quelcom de profitós, l'u de Maig és el nostre dia de

pau. El dia u de Maig tothom deu fer festa: que no quedi cap obrer en les fàbriques, ni cap botiguer en els taulells. És un dia a l'any i dignament l'hem de celebrar.

I a propòsit d'això; també hi ha un dia a la setmana destinat al descans i que, senzillament, molts el negligeixen. Això no seria res donat el temps liberals en què vivim, si no hi hagués unes disposicions oficials que es deuen acatar i que manen el tancament dels establiments tot el diumenge. Ara més que mai s'ha d'abolir la dita «feta la llei, fet l'engany» i encara més, s'ha de negar el consentiment d'aquestes llibertats anàrquiques del comerç.

S'ha de complir el descans dominical, majorment el comerç. S'ha de festejar l'u de Maig, dia del Treball.

JOSAFAT

cia que dintre la societat actual caldria.

L'egoisme de la supremàcia, la desconfiança pròpia i comú i la ineficàcia dels nostres sentiments humans; són aquests els factors que amb els seus efectes impulsen a l'home, i, impossibiliten que les reivindicacions col·lectives puguin assolir el màxim de benestar. Si els nostres redemptors ens assenyalen el camí veritable de la concòrdia, per què no hem de seguir-los? Per què, no esmenem les nostres debilitats morals? Encara que així no ho sembli, tenim tot el nostre interès posat en el símbol de la vida, que és el factor primordial, essència i virtut humana i la brúixola que marca la ruta gloriosa de la nostra civilització,

Si la comprensió col·lectiva estés assonada d'amor i activitats plenes de sentiments, de confort i altruisme, la integritat fraternal es filtraria dintre l'esperit humà i així, els sentiments dels pobles enardits pels ideal sde redempció, treballarien abnegats dignament, amb constància i fortaleza, perquè els cors mancats d'aspiracions, sentissin amb tota intensitat, els batecs i emoció de l'ànima generosa que viu impulsada per la noble convicció de confraternitat universal.

Seria d'aquesta faisó que podríem vanagloriar-nos d'haver contribuït a l'avenç del progrés humà, emprant amb tots els mitjans els sentiments de consciència; i conscient la nostra personalitat, donaríem llum a l'esperit i fortaleza a l'ànima, per tal d'aconseguir i fruir amb simpatia la llibertat dels pobles germans,

Fent-ho així treuríem els odis, les difamacions i calúmnies, els obstacles ne-

gatiu que per desgràcia no tenen altra finalitat, que les lluites i passions, les quals destrueixin l'espiritualitat de l'home i el creen indiferent.

Si volem que l'evolució de la humanitat, sigui el símbol d'una concòrdia fraternal, cal emprar com a arma defensora de les nostres llibertats, les iniciatives dels bons sentiments, i sentir-nos amb plena idealitat per a viure ardidament una nova vida, portant en el fons del cor la suggestió de les nostres forces psíquiques.

Cal esforçar-nos doncs; alimentant el nostre esperit, cultivant amb tota especialitat la cultura, car ella representa el motor que tot ho dignifica en tot quant representa progrés i civilització, ultra això, hem de procurar que hi hagi la lleialtat i a fe dintre la societat humana.

MARIAN VENTURA

Notes de la Reducció:

1.ª La Reducció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència en l'original.

NOTICIARI

DEFUNCIONS

Josepa Clusellas Vila, vídua, de 66 anys i Josepa Ribas Homet, vídua, de 81 anys. El nostre més sentit condol a les respectives famílies.

PLANS DE CASAMENT

A la taula d'edictes de la Casa Consistorial, trobem fixats els edictes de plans de casament entre Esteve Batlle Solernou i Maria Casablanques Farnés, i Josep Fité Ventura i Antònia Antonell Vilaresau.

SUICIDI

Diumenge passat a la tarda, es suïcidà tirant-se a un safareig de la mateixa casa on habitava amb la seva família, la veïna Josepa Clusellas Vila. El seu fill que fou el primer en adonar-se'n, amb l'esglai propi del cas, cridà als veïns, però dissortadament foren inútils els esforços realitzats per a tornar-la a la vida, doncs era ja cadàver quant hi arribaren.

Personat el Jutjat i Autoritats en el lloc del succés, procediren immediatament a l'aixecament del cadàver, disposant el seu trasllat al dipòsit del Cementiri, per tal de practicar l'autòpsia.

Segons referències, s'ignoren totalment les causes que induïren a la interfecta a adoptar tan extremada resolució.

SUBHASTA ESCOLES

Dimarts tingué lloc la subhasta per a la construcció de dos edificis escolars presidint el Sr. Alcalde i amb assistència dels Regidors Srs. Bruguera, Rocavert i Arde-

Fraternitat

Tenint en compte el molt interessant que representa el tema, potser no tindrè l'encert al desenrotllar-lo, en recollir paraules substàncioses que tinguin la virtut necessària per a treure'n un concepte determinat. Però seguint el meu impuls, procuraré que l'esforç sigui almenys, guiat modestament pels sentiments de l'ànima a l'objecte que la col·lectivitat en tregui una conseqüència digne i estimable.

El meu propòsit, n'ha esdevingut d'una inspiració fervorosa plena de sentiment, al veure que resta lluny de nosaltres la solidaritat humana, malgrat haver-hi homes que de molts segles, segueixen un darrera l'altre lluitant per tal de difondre i inculcar els sentiments de fraternitat. Mes, endebades ha sigut tot: L'esforç posat en la conquesta de les reivindicacions humanes, ha sigut menyspreat sempre pels enemics del benestar dels homes. Degut a això, avui eu toquem les conseqüències al sentir-nos desfallits darran dels problemes que tenen per nosaltres més vitalitat.

Tenim entre nosaltres tres factors, els quals són, des del meu punt de mira, els que d'una manera directa i nefasta actuen al nostre interior, privant així, que el pesenrotllament de la vida, tingui l'eficà-

CINE ATENEU

Diumenge i dilluns, Festa del Treball

DOS extraordinaris films EN CATALA
en el mateix Programa

Emocionant, visió cinematogràfica de l'expedició del cèlebre explorador
AUGUST BRUCKNER
explicada pel popular
SR. TORESKI

Presentació del gran creador de tangos **CARLOS GARDEL** en

LUCES DE BUENOS AIRES

amb el concurs de **JULIO DE CORO** i la seva
típica Orquestra Argentina

rius de la Comissió Pro-Escoles, el Secretari de l'Ajuntament i el Notari de Sabadell En Ramon Herran Torriente, qui va autoritzar l'acte, es procedí a l'obertura de l'única plica presentada per En Carles Pascual Soldevila, Arquitecte i Contractista d'Obres de Barcelona, qui ofereix construir les escoles d'acord amb les condicions establertes pel preu de 280.002 ptes., adjudicant-se provisionalment la subhasta a l'esmentat Sr. Pascual, únic postor que també es trobava present a l'acte.

SESSIONS DE CINEMA SUSPESES

Per l'empresa de l'Exelcior Cinema, ens assabentem de que a partir del proper diumenge es suspendran les sessions que s'hi venien celebrant, per tal de donar lloc a l'acabament de les reformes que s'hi fan.

HORARI ESTANCS

Des de aquesta setmana els estancs d'aquesta població han establert el següent horari: Del 15 de maig al 14 d'octubre.

De les 7'30 del matí a les 2 de la tarda i de les 3'30 de la tarda a les 10 de la nit.

Els diumenges i dies festius restaran tancats des de les 12'30 a les 3 de la tarda.

El torn de festa dels diumenges persistirà en la mateixa forma que fins ara.

Ribera, impressor

Estampes- Recor-
datoris, Llibres,
Rosaris per a
Primera Comunió

Puig de la Creu, 3

Oda a la Pàtria

Adéu-siau, per sempre adéu-siau,
o serres desiguals que allí en la pàtria mia,
dels núvols e del cel de lluny us distingia,
per lo repòs etern, per lo color mes blau.
Adéu, tu, vell Montseny, que des ton alt palau,
com guarda vigilant cobert de boira e neu,
guaites per un forat la tomba del jueu,
e al mig del mar immens la mallorquina nau.

Jo ton superbe front coneixia llavors,
com conèixer pogués lo front de mos parents;
coneixia també lo so de tos torrents,
com la veu de ma mare o de mon fill los plors.
Mes, arrencat després per fets perseguidors,
ja no conec ni sent com en millors vegades;
així d'arbre migrat a terres apartades,
son gust perden los fruits e son perfums les flors.

¿Què val que m'haja tret una enganyosa sort
a veure de més prop les torres de Castella,
si el cant del trobador no sent la mia orella,
ni desperta en mon pit un generós record?
En va a mon dolç país en ales jo em transport,
e veig del Llobregat la platja serpentina,
que, fora de cantar en l'engua llemosina,
no em queda més plaer, no tinc altre conhort.

Plau-me encara parlar la llengua d'aquells savis,
que ompliren l'univers de llurs costums e lleis,
la llengua d'aquells forts que acataren los reis,
defengueren llurs drets, venjaren llurs agravis.
¡Muir, muira l'ingrat que, al sonar en sos llavis
per estranya regió l'accent natiu, no plora,
que, al pensar en ses llars, no es consum ni s'enyora,
ni cull del mur sagrat la lira dels seus avis!

En llemosí sonà lo meu primer vagit,
quan del mugró matern la dolça llet bevia;
en llemosí al Senyor pregava cada dia,
e cànecs llemosins somiava cada nit.
Si, quan me trobo sol, parl en mon esperit,
en llemosí li parl, que en llengua altra no sent,
e ma boca llavors no sap mentir ni ment,
puix surten mes raons del centre de mon pit.

Ix, doncs, per expressar l'afecte més sagrat
que puga d'home en cor gravar la mà del cel,
o llengua a mos sentits més dolça que la mel,
que em tornes les virtut de ma innocent edat.
Ix, e crida pel món que mai mon cor ingrati
cessarà de cantar de mon patró la glòria;
e passa per ta veu son nom e sa memòria
als propis, als estranys, a la prosperitat.

BONAVENTURA C. ARIBAU

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, dia 30 d'abril de 1933
A les 3 de la tarda

Penya Esbarjo

Penya Unics

A les 4'30

Torneig «COPA LLIGA AMATEUR»

Granollers RESERVA

Castellar PRIMER

Sindicat Agrícola Armonia

Secció Corol Armonia del Vallès

Diumenge, dia 30 d'abril de 1933

Nit a les 9

ESDEVENIMENT TEATRAL

a càrrec del Grop Armonia

El drama en 4 actes:

La Mort Civil

La comèdia en un acte:

Jugant a Poput!

Conjunt admirable

Més detalls per programes.